

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-543/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Varaždinu, OIB 14828046348, po sutkinji toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari 1. tužiteljice Andreje Herger iz Samoborskog Otoka, Savska 22, OIB: 74431108405 i 2. tužiteljice Martine Ratešić iz Luga Samoborskog, Ljudevita Posavskog 2, OIB: 58306176545, zastupane po punomoćniku Nenadu Beloši, odvjetniku iz Novog Marofa, protiv 1. tuženice Gordane Filek iz Krča 120 B, OIB: 54636773932, 2. tuženika Danijela Tolića iz Krča 120 B, OIB: 14757729846, te 3. tuženika Dalibora Tolića iz Krča 120 B, OIB: 98645304692, zastupanih po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Miljević i partneri j.t.d. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane, zaključene glavne i javne rasprave na ročištu 7. svibnja 2026. u prisutnosti 1. tužene, punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženih, te objave presude 27. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženicima Gordani Filek iz Krča 120 B, OIB: 54636773932, Danijelu Toliću iz Krča 120 B, OIB: 14757729846, te Daliboru Toliću iz Krča 120 B, OIB: 98645304692 da tužiteljicama Andreji Herger iz Samoborskog Otoka, Savska 22, OIB: 74431108405 i Martini Ratešić iz Luga Samoborskog, Ljudevita Posavskog 2, OIB: 58306176545 solidarno isplate ukupni iznos od 6.499,34 eura (šest tisuća četrismo devedeset devet eura i trideset četiri centa) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućom polugodištu za tri postotna poena tekućom do zaključno 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do 31. prosinca 2023., a od 1. siječnja 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a tekućim na iznos od:

- 799,94 eura od 1. siječnja 2017.,
- 1.175,28 eura od 1. siječnja 2018.,
- 1.172,28 eura od 1. siječnja 2019.,
- 1.260,12 eura od 1. siječnja 2020.,
- 1.376,52 eura od 1. siječnja 2021.,
- 715,20 eura od 1. siječnja 2022.,

tako da od ukupnog iznosa (glavnica i kamate) 1. tužiteljici Andreji Herger isplate $\frac{3}{4}$ dijela, a 2. tužiteljici Martini Ratešić $\frac{1}{4}$ dijela, a to u roku od 15 dana.

II/ Nalaže se tuženicama Gordani Filek iz Krča 120 B OIB: 54636773932 i Danijelu Toliću iz Krča 120 B, OIB: 14757729846 da tužiteljicama Andreji Herger iz Samoborskog Otoka, Savska 22, OIB: 74431108405 i Martini Ratešić iz Luga Samoborskog, Ljudevita Posavskog 2, OIB: 58306176545 solidarno isplate ukupni iznos od 595,11 eura (petsto devedeset pet eura i jedanaest centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. siječnja 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućom polugodištu za tri postotna poena tekućom do zaključno 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do 31. prosinca 2023., a od 1. siječnja 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine tekućim od 1. siječnja 2022.,

tako da od ukupnog iznosa (glavnica i kamate) 1. tužiteljici Andreji Herger isplate $\frac{3}{4}$ dijela, a 2. tužiteljici Martini Ratešić $\frac{1}{4}$ dijela, a to u roku od 15 dana.

III/ Svaka stranka snosi svoje troškove.

IV/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljica da bi im tuženici bili dužni isplatiti pored iznosa iz toč. I/ i II/ izreke ove presude još i daljnji iznos od ukupno 8.351,50 eura do ukupno zatraženog iznosa od 15.442,00 eura, a sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 834,57 eura od 1. siječnja 2010. do isplate,
- 1.241,29 eura od 1. siječnja 2011. do isplate,
- 1.262,43 eura od 1. siječnja 2012. do isplate,
- 1.202,44 eura od 1. siječnja 2013. do isplate,

- 1.195,00 eura od 1. siječnja 2014. do isplate,
- 1.142,79 eura od 1. siječnja 2015. do isplate,
- 1.151,15 eura od 1. siječnja 2016. do isplate,
- 375,37 eura od 1. siječnja 2017. do isplate,
- 0,03 eura od 1. siječnja 2018. do isplate,
- 0,03 eura od 1. siječnja 2019. do isplate,
- 0,02 eura od 1. siječnja 2020. do isplate,
- 0,37 eura od 1. siječnja 2021. do isplate,

kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I/ Dozvoljava se preinaka tužbe kako je to učinjeno podnescima od 14. travnja 2021. te 8. prosinca 2021.

II/ Utvrđuje se da je povučen dio tužbenog zahtjeva za iznos od 4.466,06 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljice su podnijele tužbu protiv tuženih radi isplate navodeći u tužbi da su vanknjižne suvlasnice i to 1. tužiteljica u $\frac{3}{4}$ dijela, a 2. tužiteljica u $\frac{1}{4}$ dijela kuće i dvorišta koje se nalaze na čkbr. 2242/3 k.o. Kamena Gorica, a koje su stekle nasljeđivanjem po svojim roditeljima. Naime da su po smrti svoje majke Filek Ane, umrle 1998., a koja je bila suvlasnica u $\frac{1}{2}$ dijela naslijedile njezinu imovinu svaka u $\frac{1}{2}$ dijela, a kako to i proizlazi iz ostavinskih predmeta br. O-197/98 Općinskog suda u Novom Marofu. Što se tiče preostalog dijela da su predmetnu nekretninu stekle nasljedstvom po smrti svog oca Filek Fabijana, koji je umro 2009., a kada su također imovinu stekle na jednake dijelove. Međutim se 2. tužiteljica odrekla nasljedstva tako da je njezin nasljedni dio pripao 1. tužiteljici. Posebno su navele da su u ostavinskom postupku iza pok. Filek Fabijana pravo na nasljedstvo polagali i 1. i 2. tuženici time da je taj ostavinski postupak koji se vodio kod Općinskog suda u Varaždinu pod br. O-1745/09 bio prekinut do dovršetka brakorazvodne parnice koju je pokrenuo pok. Filek Fabijan i koja se vodila kod Općinskog suda u Varaždinu pod br. P-1168/10. Tužiteljice navode da je 1. tužena zajedno sa svojim sinovima, ovdje 2. i 3. tuženikom došla stanovati u kuću kada se udala za pok. Filek Fabijana, ali je Filek Fabijan pokrenuo postupak za razvod braka u svibnju 2009. i to nakon što je iselio iz predmetne kuće zbog nemogućnosti daljnjeg života sa 1. tuženom dana 1. svibnja 2009. Tužiteljice smatraju da od tog dana tuženici neovlašteno koriste predmetnu kuću za stanovanje i ne dozvoljavaju tužiteljicama pristup u istu. Dakle tužiteljice tvrde da su pravomoćno naslijedile polovicu predmetne kuće iza majke dok je druga polovica predmet ostavinskog postupka koji je bio još uvijek u tijeku prilikom podnošenja tužbe, ali je nesporno da tuženici koriste i u vrijeme podnošenja tužbe cijelu nekretninu i ne dopuštaju pristup korištenja tužiteljicama kojima ustvari niti ne plaćaju ništa za to korištenje. Tužiteljice smatraju da bi mjesečna najamnina za navedenu kuću iznosila najmanje iznos od 1.000,00 kn (132,72 eura) s tim da je od 1. svibnja 2009. pa do podnošenja tužbe (28.9.2012.) prošlo 40 mjeseci, slijedom čega i smatraju da bi im tuženici trebali solidarno isplatiti 40.000,00 kn ukupno za to razdoblje sa zateznom

kamatom tekućom na pojedinačne mjesečne iznose počevši od 1. lipnja 2009. pa do isplate kao i nadoknaditi prouzročeni parnični trošak.

2. U odgovoru na tužbu tuženici su se u cijelosti usprotivili tužbi i tužbenom zahtjevu tužiteljica time da smatraju da tužiteljice nisu ničim dokazale suvlasništvo predmetne nekretnine, a također da one uopće nisu vlasnice niti da imaju posjed na predmetnoj nekretnini te su i osporili aktivnu legitimaciju tužiteljica u ovom predmetu. Nadalje da je 1. tužena bila supruga pok. Filek Fabijana obzirom na brak koji je zaključen dana 20. kolovoza 2005. te su u predmetnoj kući živjeli kao supružnici, a ujedno su sa 1. tuženom u tu nekretninu došli živjeti i njezini sinovi, ovdje 2. i 3. tuženici. Prema tome tuženici su uz dozvolu Filek Fabijana i došli živjeti u predmetnu kuću. Upravo zaključeni brak između 1. tužene i pok. Filek Fabijana je i osnova za stanovanje 1. tužene u predmetnoj kući, a u odnosu na 2. i 3. tuženike pristanak samog Filek Fabijana. To tim više što je Filek Fabijan i sačinio vlastoručnu oporuku dana 26. veljače 2009. kojom je svu svoju imovinu ostavio 2. tuženiku Danijelu Toliću. Način na koji su stranke živjele zajedno sa pok. Filek Fabijanom je bila takav da isti stanuju besplatno bez plaćanja bilo kakve najamnine te je stoga potraživanje tužiteljica u ovom predmetu za isplatom najamnine bez pravne osnove, a to prvenstveno imajući u vidu da nije zaključen nikakav ugovor o najmu u pisanom obliku. Tuženici smatraju da tužiteljice nisu stekle u cijelosti predmetnu nekretninu jer u vrijeme podnošenja tužbe ostavinski postupak iza pok. Filek Fabijana još uvijek traje. Slijedom navedenog su se dakle tuženici u cijelosti usprotivili tužbi i tužbenom zahtjevu tužiteljica i predložili da se isti odbije kao neosnovan.

3. Podneskom od 6. veljače 2013. (listovi 28-29 spisa) su tužiteljice navele da tuženici u spornom razdoblju stanuju i koriste navedenu kuću bez ikakvog osnova te se ustvari radi i o stjecanju bez osnove stanovanje u tuđoj kući besplatno, a upravo zbrojem mjesečnih najamnina kako je postavljeno i u tužbenom zahtjevu se utvrđuje vrijednost stjecanja te je najamnina spomenuta samo radi potrebe obračuna vrijednosti stjecanja bez osnove od strane tuženika koje je nastalo stanovanjem u kući tužiteljica bez pravne osnove. Nadalje podneskom 14. travnja 2021. (listovi 32-33 spisa) tužiteljice su povisile tužbeni zahtjev na način da su potraživale isplatu najamnine i za razdoblje od 1. listopada 2012. do zaključno 1. travnja 2021. (ukupno 102 mjeseca) također u mjesečnom iznosu od 1.000,00 kn (132,72 eura) tako da su prema tom podnesku potraživale ukupno od tuženika 142.000,00 kn. Konačno podneskom od 8. prosinca 2021. (listovi 43-44 spisa) su tužiteljice postavile konačni tužbeni zahtjev tražeći isplatu najamnine za ukupno 150 mjeseci tj. do zaključno studenog 2021., a to u ukupnom iznosu od 150.000,00 kn potražujući tim podneskom trošak korištenja i za razdoblje od 1. travnja 2021. do 30. studenog 2021. Nadalje ovdje moramo reći da su tužiteljice konačni tužbeni zahtjev postavile podneskom od 6. ožujka 2024. kada su potraživale ukupno 15.442,36 eura za cjelokupno razdoblje od 1. lipnja 2009. do zaključno 30. studenog 2021. specificirano po godinama kako je to i naznačeno u ovom podnesku, ali i u toč. I/, II/ i IV/ izreke ove presude, budući je sud odlučivao upravo o tako postavljenom tužbenom zahtjevu. Međutim tuženici pogrešno smatraju da se u ovom slučaju radi o preinaci tužbe. Naprotiv navedenim tužbenim zahtjevom je došlo do sniženja tužbenog zahtjeva koji je naznačen u podnesku od 8. prosinca 2021., a koji je ukupno iznosio 19.908,42 eura dok je taj zahtjev snižen na iznos od ukupno 15.442,36 eura. U smislu odredbe iz čl. 191. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08,

123/08, 57/11, 148/11, 25/13,89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, 155/23 i 146/25- dalje: ZPP) navedeno ne predstavlja preinaku tužbe već je ustvari došlo tek do sređenja i preformuliranja dotadašnjeg tužbenog zahtjeva i samog sniženja. Stoga se po mišljenju suda tuženici ne mogu protiviti navedenom sređenju tužbenog zahtjeva, a koje ustvari i predstavlja i sniženje tužbenog zahtjeva. Navedeno sniženje se i smatra djelomičnim povlačenjem tužbe sukladno pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Su-IV-16/2021-8 od 26. travnja 2021. Tuženik se upustio i u raspravljanje time da iz podneska tuženika od 8. travnja 2024. kojim su se usprotivili navedenom sređenju proizlazi da se isti protive tome isključivo iz razloga što smatraju da se radi o povišenju tužbenog zahtjeva, a ne sniženju pa je protivljenje tako postavljenom tužbenom zahtjevu isključivo paušalno jer niti ne odgovara navodima podneska kojim su tužiteljice postavile konačno postavljene tužbeni zahtjev te sud zaključuje da su se tuženici suglasili sa sniženjem odnosno djelomičnim povlačenjem tužbe, a to u smislu odredbe iz čl. 193. st. 2. ZPP-a. O navedenom povlačenju je odlučeno u izreci pod toč. II/ izreke rješenja, dok je u toč. I/ izreke rješenja dozvoljena preinaka tužbe učinjena po tužiteljicama tijekom postupka sukladno odredbi iz čl. 190. st. 3. ZPP-a.

4. Nakon povišenja tužbenog zahtjeva kako je učinjeno u podnesku od 8. prosinca 2021. tuženici su se usprotivili takvoj preinaci time da su na ročištu dana 27. svibnja 2022. istaknuli i prigovor zastare.

5. U ovom predmetu su već bile donesene dvije presude i to presuda broj 27 P-684/2021-42 od 17. studenog 2022., ali je ista povodom žalbe tuženih ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku br. GŽ-1121/2023-2 od 7. prosinca 2023. te je predmet vraćen na ponovni postupak ovome sudu, ali pred drugog suca, te presuda br. P-8/2024-13 od 19. srpnja 2024. koja je također ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku br. GŽ-806/2025-2 od 11. rujna 2025., ali je vraćena istome sudu na ponovno suđenje.

6. Sud je u ponovnom postupku tijekom dokaznog postupka proveo dokaz saslušanjem svih stranaka, a pročitao je i iskaz saslušanog svjedoka Alojza Fileka sa ročišta od 22. svibnja 2022., a ujedno je izvršio uvid u svu dokumentaciju koja je dostavljena od strane stranaka u spis, u nalaz i mišljenje vještakinje Martine Cesar-Kelemen sa listova 139-176 spisa kao i što je pročitao njezino usmeno izjašnjavanje sa ročišta od 6. listopada 2022. Također je izvršio uvid u priklopljene predmete i to P-Ob-134/2021, O-2176/20, Ps-7/21, O-197/98, P-336/14 i P-1168/10.

7. Na temelju provedenih dokaza u ponovnom postupku ocjenjujući sve zajedno i svakog posebno, a to temeljem odredbe iz čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljica kako je konačno postavljen u podnesku od 6. ožujka 2024. djelomično osnovan, a djelomično neosnovan.

8. Iz provedenih dokaza kao nesporno je utvrđeno:

- da su tužiteljice kćeri pok. Fabijana Fileka koji je umro dana 22. kolovoza 2009.,
- da je pok. Fabijan Filek prije svoje smrti bio u braku sa 1. tuženom od 20. kolovoza 2005. time da je u svibnju 2009. podnio tužbu radi razvoda braka koji postupak je nakon smrti pok. Fabijana Fileka bio prekinut, ali je isti nastavljen

po njegovoj nasljednici ovdje 1. tužiteljici radi dokazivanja da je tužba radi razvoda braka bila osnovana, a što je i utvrđeno presudom Općinskog suda u Varaždinu br. 9 P-1168/10-33 od 2. studenog 2011., a koja presuda je postala i pravomoćna dana 23. siječnja 2013. kada je potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu br. 14 GŽ-457/12-9 koju presudu je punomoćnica ovdje 1. tužene primila dana 11. veljače 2013.,

- da su tužiteljice suvlasništvo i to svaka u $\frac{1}{4}$ dijela cijele nekretnine stekle rješenjem o nasljeđivanju iza pok. majke br. O-197/98-4 od 3. rujna 1998. i to kao vanknjižno vlasništvo,
- da je iza pok. Fabijana Fileka vođen ostavinski postupak kod ovoga suda koji je završen rješenjem o nasljeđivanju br. O-2176/20-5 od 16. ožujka 2021., a koje rješenje o nasljeđivanju je postalo pravomoćno 7. travnja 2021. te je imovina pok. Fabijana Fileka uručena u cijelosti njegovoj kćeri, ovdje 1. tužiteljici Andreji Herger, a nakon što se tijekom postupka ovdje 2. tužiteljica odrekla nasljedstva,
- da su tuženici živjeli zajedno u kući sa pok. Fabijanom Filekom i prije zaključenja braka Fabijana Fileka i to 1. tužena negdje 1998. ili 1999., a 2. i 3. tuženici od 2000.,
- da je pok. Fabijan Filek iselio iz predmetne kuće 1. svibnja 2009.,
- da je 3. tuženik iselio iz predmetne kuće u lipnju 2021., a 1. i 2. tuženici u prosincu 2021.,
- da je 2. tuženik Daniel Tolić pokrenuo postupak radi utvrđenja ništavosti i nevaljanosti oporuke pok. Filek Fabijana od 21. ožujka 2009. protiv ovdje 1. tužiteljice koji se postupak vodio pod br. P-336/14 te je isti dovršen presudom br. 1 P-336/14-77 od 29. travnja 2019. kojom je odbijen tužbeni zahtjev, a koja presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu br. 54 GŽ-2908/2019-2 od 22. rujna 2020. time da je također rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revd-2326/2021-5 od 26. svibnja 2021. odbačen i prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije u tom predmetu,
- da je 1. tužena pokrenula i sudski postupak radi utvrđenja bračne stečevine protiv ovdje tužiteljica koji predmet je dovršen rješenjem o povlačenju tužbe ovog suda br. 24 P Ob-134/2021-15,
- da su tužiteljice pokrenule protiv tuženika parnični postupak radi njihovog iseljenja tužbom 8. lipnja 2021., a koja tužba je povučena i u vezi čega je donijeto rješenje br. 1 Ps-7/2021-5 od 29. lipnja 2022. time da je to rješenje povodom žalbe tuženih ukinuto rješenjem Županijskog suda u Puli br. GŽ-1230/2022-2 od 22. studenog 2022. u odluci o troškovima te je u tom dijelu vraćeno ovome sudu na ponovni postupak time da je novo rješenje doneseno pod br. Ps-7/2021-19 od 5. ožujka 2016., ali je protiv tog rješenja podnesena žalba o kojoj još uvijek nije odlučeno,
- da je kuća za koju tužiteljice traže naknadu za korištenje sagrađena na čkbr. 2242/3 k.o. Kamena Gorica, a kako to proizlazi iz rješenja br. O-197/98-7 od 17. svibnja 2012.

9. Između stranaka je prvenstveno sporno da li su tuženici u obvezi platiti korištenje kuće u vidu najamnine koja se nalazi na adresi Podrute 15 tužiteljicama, a za razdoblje od 1. svibnja 2009. do zaključno 1. prosinca 2021.

10. Obzirom na navode tužbe te podneska tužiteljica od 6. srpnja 2019. (očitanje na odgovor na tužbu) sud smatra da su tužiteljice pokrenule ovaj postupak

radi naplate korištenja svoje nekretnine od osoba koje nisu imale nikakvu pravnu osnovu za korištenje te nekretnine, a to kako je navedeno zbog stjecanja bez pravne osnove sukladno odredbi iz čl. 1111. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 114/22, 156/22 i 155/23 ~ dalje ZOO). Naime navedenim odredbama je propisano da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno naknaditi vrijednost postignute koristi, a pod prijelazom se razumijeva i stjecanje koristi izvršenom radnjom. To znači da tužiteljice smatraju da su tuženici neprikladno koristili kuću u kojoj je stanovao njihov otac te su one i suvlasnici jer nisu imali pravnu osnovu za to stanovanje. Smatraju da su osnovu za stanovanje tuženici izgubili s danom 1. lipnja 2009., a obzirom da je sada pok. Fabijan Filek iselio tijekom 2009. iz predmetne kuće, a ujedno je i pokrenuo postupak radi razvoda braka protiv ovdje 1. tužene. Iz navedenog proizlazi te i sud zaključuje da su tuženici po tvrdnji tužiteljica imali prvo stanovanja u kući do prestanka braka pok. Fabijana Fileka i 1. tužene time da po shvaćanju tužiteljica je to pravo prestalo iseljenjem pok. Fabijana Fileka iz kuće i podnošenjem tužbe radi razvoda braka. Također i sami tuženici u odgovoru na tužbu tvrde da osnovu za stanovanje u navedenoj kući čini upravo brak zaključen između 1. tužene te sada pok. Fabijana Fileka. Sam postupak za razvod braka je ustvari dovršen nakon smrti pok. Fabijana Fileka time da je istog nastavila ovdje 1. tužiteljica i u tom postupku je konačno presudom ovoga suda br. 9 P-1168/10-33 od 2. studenog 2012. (omotnica s lista 26 spisa), utvrđeno da je ta tužba radi razvoda braka bila osnovana i koja presuda je postala pravomoćna nakon što je ista potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu br. 14 Gž-457/12-9 od 23. siječnja 2013. koju presudu je tamošnja punomoćnica ovdje 1. tužene primila dana 11. veljače 2013. Stoga je nedvojbeno da su upravo pravomoćnošću navedene presude tuženici izgubili pravnu osnovu za stanovanje u predmetnoj kući te su nakon toga do iseljenja stanovali u predmetnoj kući bez ikakve pravne osnove i dopuštenja. Samo iseljenje pak se dogodilo na način da je 3. tuženik iselio u lipnju 2021., a 1. i 2. tuženici početkom prosinca 2021., što proizlazi iz predmeta ovoga suda br. Ps-7/2021. Obzirom na navedeno i sud smatra da tužiteljicama pripada naknada u smislu odredbe iz čl. 111. st. 2. ZOO-a tek od pravomoćnosti presude o razvodu braka budući su tuženici nedvojbeno imali pravo stanovanja po dozvoli pok. Fabijana Fileka prvenstveno zbog činjenice postojanja braka pok. Fabijana Fileka i 1. tužene, a temeljem koje činjenice su 2. i 3. tuženici stanovali i što konačno tuženici navode u odgovoru na tužbu dok su sa prestankom braka izgubili to pravo. Dakle od trenutka pravomoćnosti presude o razvodu braka su po mišljenju ovog suda tuženici bili dužni iseliti ili pak plaćati određenu naknadu za korištenje tužiteljicama, a što je nedvojbeno da nisu učinili te su na taj način i ostvarili korist neplaćanjem nikakve naknade odnosno najamnine.

11. Činjenica jest da je u vrijeme pravomoćnosti navedene presude još uvijek bio u tijeku i ostavinski postupak iza pok. Fabijana Fileka koji se vodio pod br. O-1745/09 te je u tom trenutku i bio u prekidu upravo zbog postupka razvoda braka, a nakon pravomoćnog dovršenja tog postupka je i nastavljen pod br. O-2406/13. Uvidom u taj predmet je sud utvrdio da je pok. Fabijan Filek raspolagao oporučno svojom imovinom time da su u tom postupku proglašene dvije oporuke i to jedna vlastoručna sastavljena dana 26. veljače 2009., a kojom oporukom je Fabijan Filek svu svoju imovinu ostavio ovdje 2. tuženiku te drugom oporukom od 21. ožujka 2009. (oporuka pred svjedocima), a kojom oporukom je raspolagao i rasporedio cjelokupnu svoju

imovinu svojim kćerima, ovdje tužiteljicama. Ujedno je naveo u toj oporuci i da njegovoj supruzi ima pripasti eventualno zakonski dio. Dakle pok. Fabijan Filek je oporukom od 21. ožujka 2009. ustvari opozvao svoju oporuku od 26. veljače 2009. u smislu odredbe iz čl. 66. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine broj 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, dalje: ZN), što znači da ustvari ovdje 2. tuženik u trenutku smrti pok. Fabijana Fileka više nije niti bio njegov nasljednik jer je kasnijom oporukom od 21. ožujka 2009. pok. Fabijan Filek opozvao raniju oporuku od 26. veljače 2009. kojom oporukom je raspolagao svojom imovinom u korist ovdje 2. tuženika. No unatoč tome je 2. tuženik imao pravo stanovanja zbog činjenice postojanja braka između pok. Fabijana Fileka i ovdje 1. tužene, a to sve do eventualnog prestanka tog braka. Kao što je rečeno brak je prestao presudom br. 9 P-1168/10-33 od 2. studenog 2012. te je po pravomoćnosti te presude pravo stanovanja izgubio i 2. tuženik. Činjenica što je 2. tuženik još uvijek bio oporučni nasljednik prema jednoj od oporuka pok. Fabijana Fileka nije po mišljenju suda bila uopće od biti za pravo stanovanja na predmetnoj nekretnini odnosno kući pok. Fabijana Fileka. To tim više što je predmetna oporuka od 26. veljače 2009. bila opozvana kasnijom oporukom od 21. ožujka 2009. Konačno 2. tuženik je doista pokrenuo postupak radi utvrđenja nezakonitosti te oporuke od 21. ožujka 2009., ali je navedeni postupak izgubio kako to proizlazi iz ovosudnog predmeta P-336/14, a što je već i prethodno naznačeno. U svakom slučaju niti jedan od tuženika nakon pravomoćnosti odluke o razvodu braka nije imao više pravo stanovanja u navedenoj nekretnini. Tužiteljice su ionako u to vrijeme bile ne samo oporučne nego i zakonske nasljednice pok. Fabijana Fileka. Također i činjenica što je 1. tužena pokrenula postupak radi utvrđenja bračne stečevine, a koji je predmet ustvari dovršen povlačenjem tužbe, nije relevantna za utvrđivanje prava stanovanja tuženika u predmetnoj nekretnini.

12. Prema svemu naprijed navedenom sud smatra da su ustvari tužiteljice mogle osnovano potraživati naknadu koristi od tuženika tek od pravomoćnosti odluke o razvodu braka, a ne od trenutka kada se pok. Fabijan Filek iselio iz kuće pa i podnio tužbu za razvod braka. Naime sve do pravomoćnog dovršenja tog postupka su ustvari tuženici i imali određena očekivanja da bi tužba pok. Fabijana Fileka protiv 1. tužene radi razvoda braka mogla biti i odbijena. No kada je taj postupak dovršen pravomoćnom odlukom više nije bilo nikakvog očekivanja i to bez obzira na potom pokrenute postupke radi utvrđenja nezakonitosti oporuke i utvrđenja bračne stečevine jer se po mišljenju suda ne radi ipak o postupcima koji su u tom trenutku mogli utjecati na pravo stanovanja tuženika već bi eventualno to pravo ustvari i proizašlo tek u slučaju uspjeha u tim postupcima, a potom i eventualne predaje u posjed te nekretnine od strane vlasnika odnosno suvlasnika tj. ovdje tužiteljica. Dakle sud je mišljenja da su tužiteljice mogle osnovano potraživati naknadu za korištenje u smislu čl. 1111. st. 2. ZOO-a tek po pravomoćnosti presude o razvodu braka. Što se tiče same visine potraživanja, a koja u svakom slučaju se utvrđuje upravo zbrojem najamnine koja bi se eventualno mogla ostvariti iznajmljivanjem te nekretnine, u ovom je predmetu provedeno građevinsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji Martini Cesar-Kelem i koja je u svom pismenom nalazu i mišljenju (listovi 139-176 spisa) te u usmenom izjašnjavanju na ročištu dana 6. listopada 2022. jasno i određeno navela odgovarajuću visinu najamnine za navedenu nekretninu u cjelokupnom razdoblju od 1. lipnja 2009. do zaključno 30. studenog 2021. (list 173 spisa) i navedeni nalaz i mišljenje je sud u cijelosti prihvatio kao logičan i dostojan, isti je sačinjen temeljem stručnog znanja i iskustva predmetne vještakinje i nije doveden u sumnju niti jednim prigovorom

tuženika. Dapače sud smatra da su ustvari svi prigovori tuženika bili usmjereni na odugovlačenje ovog postupka.

13. No činjenica jest da su tužiteljice prvu preinaku tužbenog zahtjeva postavile u podnesku od 14. travnja 2021., a u kojem podnesku su zatražile naknadu za korištenje za razdoblje od 1. listopada 2012. do travnja 2021. tj. za razdoblje koje nije bilo obuhvaćeno u tužbi podnesenoj dana 28. rujna 2012. pa do podnošenja navedenog podneska. Drugom preinakom od 8. prosinca 2021. su ustvari tužiteljice tražile naknadu od preostalog razdoblja tj. od 1. travnja 2021. do trenutka iseljenja tuženika dana 30. studenog 2021. S tim u vezi se ovdje mora reći da su tuženici istaknuli prigovor zastare na ročištu dana 27. svibnja 2022. Ovaj prigovor zastare je tek djelomično osnovan time da sud smatra da se u ovom slučaju treba uzeti redovni petogodišnji rok zastare iz čl. 225. ZOO-a, a obzirom da se ipak radi o naknadi koristi u smislu odredbe iz čl. 1111. st. 2. ZOO-a, a ne naknadi najamnine za koju je predviđen rok zastare od tri godine prema čl. 229. ZOO-a. Obzirom na istaknuti prigovor zastare te imajući u vidu datum podnošenja podneska kojim je zatražena naknada koristi (14. travnja 2021.) to znači da je ustvari zastarjelo potraživanje tužiteljica iz tog podneska za period od 1. listopada 2012. do zaključno 14. travnja 2016. dok zastara nije nastupila za razdoblje od 15. travnja 2016. do podnošenja zahtjeva tj. 1. travnja 2021., a konačno i za razdoblje od 1. travnja 2021. do 30. studenog 2021., koje je zatraženo u podnesku od 8. prosinca 2021. S tim u vezi se napominje da je dakle osnovan prigovor zastare za dio potraživanja tužiteljica, a to za razdoblje od 1. listopada 2012. do zaključno 14. travnja 2016. te je slijedom navedenog taj dio zahtjeva tužiteljica neosnovan. Prema tome je osnovan zahtjev tužiteljica za plaćanje koristi za korištenje njihove kuće od razdoblja 15. travnja 2016. do 30. studenog 2021. time da je za sve tuženike osnovan taj zahtjev do zaključno lipnja 2021., a za 1. i 2. tuženike za preostalo razdoblje od 1. srpnja 2021. do 30. studenog 2021. Naime, iz iskaza tuženika je sud utvrdio da su se tuženici iselili iz predmetne kuće i to 3. tuženik u lipnju 2021., a ostali tuženici početkom prosinca 2021., što je ustvari i potvrđeno djelomično iskazom svjedoka Alojza Fileka, ali i iskazom 1. tužiteljice, da je ustvari dobila obavijest o približnom trenutku iseljenja tuženika od strane Alojza Fileka, koji živi u susjednoj kući te je svakako mogao vidjeti i znati kada su se tuženici iselili iz kuće. Tu se dodaje da je sud prihvatio i iskaz 3. tuženika o trenutku njegovog iseljenja jer je isti logično i uvjerljivo iskazivao o tom trenutku, što su potvrdili i sami 1. i 2. tuženici i ta tvrdnja nije dovedena u sumnju niti iskazima tužiteljica, a niti iskazu svjedoka Alojza Fileka. Dakle iz navedenog proizlazi da su svi tuženici u obvezi platiti naknadu za korištenje kuće tužiteljica u razdoblju od 15. travnja 2016. pa do zaključno 1. srpnja 2021., a 1. i 2. tuženici i za razdoblje od 1. srpnja 2021. do zaključno 30. studenog 2021. Sama visina te naknade je utvrđena, a kako je to naprijed naznačeno, vještačkim nalazom koji je sud u cijelosti prihvatio te je slijedom navedenog utvrđeno da bi mjesečna najamnina tijekom 2016. iznosila 94,11 eura, tijekom 2017. 97,94 eura, tijekom 2018. 97,69 eura, tijekom 2019. 105,01 euro, tijekom 2020. 114,41 euro i tijekom 2021. 119,12 eura. Upravo prema prednjem su tužiteljice postavile konačni tužbeni zahtjev u podnesku od 6. ožujka 2024. time da se ovdje mora reći da je doista došlo do određenih razlika u izračunima tužiteljica i suda, a to obzirom da je provedena i konverzija iznosa iz nalaza koji su bili u valuti kuna u iznose u euro, kao novu valutu Republike Hrvatske. No u svakom slučaju sud nalazi osnovanim dakle zahtjev za isplatom naknade za korištenje u razdoblju od 15. travnja 2016. do zaključno 30. studenog 2021. te je stoga tužiteljicama i dosudio za 2016. iznos od 799,94 eura (8,5 mjeseci), za cijelu godinu

2017. iznos od 1.175,28 eura, za cijelu 2018. iznos od 1.172,28 eura, za cijelu 2019. iznos od 1.260,12 eura, za cijelu 2020. iznos od 1.376,52 eura, dok je za razdoblje od siječnja 2021. do 30. studenog 2021. tužiteljicama dosudio zatraženi iznos naveden u podnesku od 6. ožujka 2024. od 1.310,31 euro (list 279 spisa) i to za razdoblje od siječnja do zaključno lipnja kada su u obvezi plaćanja naknade bili svi tuženici u iznosu od 715,20 eura, a u razdoblju od srpnja do zaključno studenog iznos od 595,11 eura. Na navedene iznose je dosuđena kamata kako je to i zatraženo tim podneskom tj. ne za svaki pojedinačni mjesečni iznos nego za ukupni godišnji iznos s početkom tjeka kamate od prvog slijedećeg dana slijedeće godine u odnosu na godinu za koju se potražuje plaćanje te naknade. Kamata je dosuđena po stopi propisanoj odredbom iz čl. 29. st. 2. ZOO-a. Ponovno se ističe da je visina naknade utvrđivana na način da ista predstavlja visinu najamnine koja bi se mogla ostvariti da se ta nekretnina tj. kuća mogla iznajmljivati u predmetnom razdoblju. Isto tako sud smatra da tužiteljicama pripada naknada za cijelu kuću iako formalno u tom trenutku još nisu bile suvlasnice, ali su raspolagale dokumentima prema kojima su upravo one suvlasnice te nekretnine i to 1. tužiteljica u $\frac{3}{4}$ dijela, a 2. tužiteljica u $\frac{1}{4}$ dijela. Naime tužiteljice su naslijedile na jednake dijelove $\frac{1}{2}$ dijela predmetne kuće po smrti svoje majke Filek Ane, a druga polovica te kuće je u tom trenutku predstavljala suvlasništvo pok. Fabijana Fileka kao bračna stečevina te je tu drugu polovicu konačno naslijedila upravo 1. tužiteljica obzirom na nasljedničku izjavu 2. tužiteljice kojom je 1. tužiteljici ustupila svoj zakonski dio. Treba svakako imati u vidu da su tužiteljice ujedno bile i zakonske nasljednice, a ne samo oporučne pok. Fabijana Fileka, svojeg oca, te bi im temeljem odredbi Zakona o nasljeđivanju njegova ostavinska imovina pripala svakoj na jednake dijelove te im bez obzira što u cjelokupnom tom razdoblju još uvijek nisu raspolagale rješenjem o nasljeđivanju iza pok. Fabijana Fileka koje rješenje je doneseno dana 16. ožujka 2021. pod br. 20 O-2176/2020-5 te je i postalo pravomoćno dana 9. travnja 2021. Tu možemo čak reći da je ponašanje tuženika te naročito pokretanje sudskih postupaka tijekom spornog razdoblja ustvari išlo isključivo za odugovlačenjem donošenja odluke u ovom predmetu.

14. Što se tiče provedenih dokaza sud je u cijelosti prihvatio kao istinite, vjerodostojne i uvjerljive iskaze tužiteljica te djelomično iskaze tuženika gdje isti iznose o razdoblju stanovanja osim iskaza 1. tužene. Naime sud smatra da je 1. tužena neistinito iskazivala o početku stanovanja u predmetnoj nekretnini tj. da je stanovanje započelo još 1997. jer je u to vrijeme još uvijek bila živa sada pok. majka tužiteljica pa i supruga pok. Fabijana Fileka, Filek Ana, koja je umrla u siječnju 1998., a uostalom takva tvrdnja nije utvrđena niti iskazima 2. i 3. tuženika. No predmetni podatak ionako nije bitan niti relevantan za donošenje odluke u ovom sporu. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Alojza Fileka koji je također po mišljenju suda iskazivao istinito li uvjerljivo. Posebno se dodaje da iskazi svjedoka Alojza Fileka i tužiteljica nisu dovedeni u sumnju iskazima tuženika kao niti preostalim dokazima provedenim od strane suda. Isto se odnosi na vještački nalaz i mišljenje sudske vještakinje Martine Cesar-Kelemen, a koji je nalaz i mišljenje već sud i prethodno ocijenio u ovoj odluci. Vezano na ostale dokaze koje je sud proveo, a posebno ih ne obrazlaže u ovoj odluci se napominje da se radi o dokazima koji su irelevantni za ishod ovog postupka.

15. Slijedom navedenog presuđeno je kao u izreci.

Poslovni broj: P-543/2025-11

16. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154 st. 5. ZPP-a. Naime sud smatra da ustvari stranke uspjele u približno jednakim dijelovima, a tužiteljice su ipak u većem dijelu uspjele i u dokazivanju osnove svog zahtjeva.

U Varaždinu 27. svibnja 2026.

Sutkinja
Lidija Krašek

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu presude, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave presude na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.

U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak presude dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte.

U razdoblju od 1. – 15. kolovoza rokovi za žalbu ne teku.

Dostaviti:

- 1) Odvjetnik Nenad Beloša, Novi Marof (za tužiteljice)
- 2/ Odvjetnički društvo Miljević i partneri j.t.d., Zagreb (za tuženike)

Broj zapisa: **9-30888-a7961**

Kontrolni broj: **0368d-032d1-a1b50**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.